

Az egykori Egyetem utcában, (ma Károlyi Mihály utca), Budapest belvárosának közepén a Károlyi palota ad szállást az első magyar irodalmi múzeumnak, mely Petőfi Sándor nevét viseli. Nemcsak azért, mert ő a határainkon túl is legismertebb nagy költőnk, hanem azért is, mert a múzeum gyűjteményének magva a Petőfi Társaság és az 1909-ben létesített Petőfi Ház anyaga.

Az ötvenes években a Petőfi-Jókai anyag kiegészült Ady, Móricz és József Attila irodalmi hagyatékával és a Petőfi kiállítás mellett az ő munkásságukat illusztráló kiállítás is megnyílt. Azóta állandóan gyarapszik a múzeum és ma már mindjobban meggyökeresedett a köztudatban, hogy a Petőfi Irodalmi Múzeum a magyar irodalom legméltóbb hajléka.

A meglevő értékes kéziratkins napról-napra növekszik. Ma már egyre gyakoribb, hogy teljes írói hagyatékokat maguk az írók vagy örökösök juttatnak el a múzeumnak, mert ez az egyedüli megnyugtató módja annak, hogy a becses hagyaték ne kallódjon szét. Legutóbb Nagy Lajos és Bálint György hagyatékával gazdagodott a múzeum kéziratgyűjteménye. Mióta az intézmény külföldön is ismertté vált, azóta a világ minden tájáról érkeznek kéziratok, relikviák és egyéb becses dokumentumok a Magyarok Világszövetségén keresztül vagy pedig közvetlenül.

A kéziratokon kívül jelentős írói fényképgyűjteménye is van a múzeumnak. Ide kerülnek mindazok a régi fényképek, melyek tulajdonosaik birtokában csak fakuló családi vagy baráti emléket őriznek, az irodalmi múzeumban azonban a legbecsesebb hagyományok felidézőivé válnak.

Nemcsak kéziratokat és fényképeiket, hanem emlékeiket is egyre többen adják át a múzeumnak az elszállt idők tanúi. Ujabban ugyanis lelkes kollektíva gyűjti a Petőfi Irodalmi Múzeumban az irodalmi emlékezéseket, írók, költők, emlékezők hangját rögzítve magnetofonszalagra. Így a modern technika segítségével az irodalomtörténet része lesz az a töméntelen adat és élmény, amely eddig a kortársak emlékezetével a semmibe foszlott. A legközelebbi években megvalósul az az impozáns terv, hogy a múzeum összes terméin átfutó egyetlen nagy kiállítás mutassa be az egész magyar irodalom fejlődését a kezdettől napjainkig. A magyar irodalomtörténetnek egy ilyen átfogó vizuális bemutatása felbecsülhetetlen szolgálatot tesz az iskolai oktatásnak és a népművelésnek: élő hagyományainkat belopja a nagy tömegek szívébe.

HT. 1969. 7-8m.